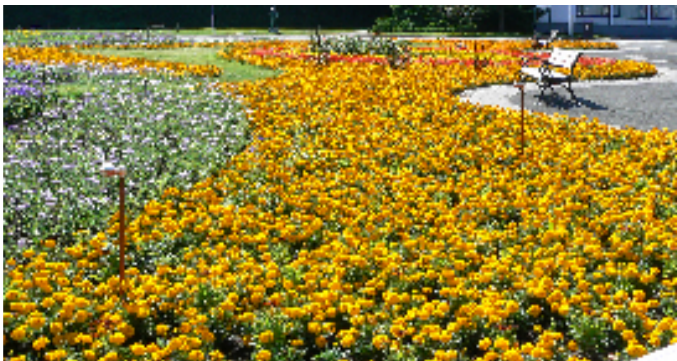

Mälestusi Erfurdi praktikast

Praktikalugu käivitus 29. juuni varahommikul Tallinna Lennujaamas. Õnnelikult rasketest reisikohvritest lahti saanud, oli aega lennujaamas kohvi juua ja kõik 8 inimest, kes Erfurdi poole praktikale minemas üles leida. Lennuki väljumisel tekkis küll väike viivitus, kes teab kas kedagi oli puudu või keegi üle, kuid lõpuks võis lend alata. Frankfurdi lennujaamas õnnestus peale mõningat sebumist leida rongijaam ja õige perroon, kust rong meid Erfurdi viima pidi. Kaks pool tundi sõitu läbi Saksamaa Erfurdi, kus meid vastu võtmas Anke tumepunaste mahlakate kirssidega. Igaüks sai Erfurdi ühistranspordi plaani ja automaadist sõitmiseks nädalakaardi. Seejärel trammiga majutuskoha hr Mülleri juurde – lõpuks ometi kohal.

Uus päev ja nädala algus viib meid kõiki tutvuma Berufsbildende Schule 5, linna ja tulevaste praktikakohtadega. Praktikakohad lähevad loosimisele ja õhtuks on kõigi saatus selgunud. Järgmisel päeval pakutakse meile veel töö asemel Erfurdi vaatamisväärsusi. Egapark Erfurdis- ilusaim park Saksamaal, nii reklaamib voldik. Ja neil on õigus. Usun koguni, et see on üks ilusamaid maailmas. Võimsad peenrad oma värviliste lillmusteritega, kasvuhooned troopiliste liblikatega, roosid, lavendlid, skulptuurid, atraktsioonid lastele ja 272 meetrine vaateplatvorm, kust avanes suurepärase vaade Erfurdi linnale ja Thüringimaale. Ka Erfurdi linn ise õilmitses. Kas aitas sellele kaasa üleskutse“ Erfurd blüht und ich bin dabei!“, kuid õieilu ja rohelust jätkus kõikjale. Rõdukastides, konteinerites, parkides, kanalitel – kõikjal loksasid lilled.

Egapark

Kolmandal päeval läks asi tõsiseks, sest käes oli esimene praktikapäev. Kahe floristi praktikakohaks oli määratud Röhn Blumenservice. Asus see Erfurdi linnast väljas kuhu tuli sõita algul trammi ja siis veel veidi bussiga. Firma tegeles kimpude hulgi valmistamise ja nende turustamisega tanklatesse. Müügiks saadeti veel üksikult pakitud roose ja alusele paigutatud keraamilisi kujukesi- kinkeartiklit nagu nad ise nimetasid. Esimesel hommikul oldi meil majutuskohas vastas, et tee kätte näidata. Jõudsimel kohale pool 8, kuid töö oli alanud juba kella seitsmest. Kõikjal oli lillede, kimpude ja paberite virvarr. Alustuseks näidati kätte gerberate traatimine. Traaditi neid päeva jooksul aga mitmeid tuhandeid. Lillekimpusid valmis kolme näitsiku käte vahelt kui imevael. Teisel pool riiuleid valmistati kimpudele paberist „seelikud“, erivärvilised, voldilised ja lainelised. Kõik käis kiiresti, kiiresti. Korralikule ja täpsele teostusele eriti rõhku ei pandud, kuid kimbu üldmulje sai rõõmus ja pretensioonitu. Uurisime välja, et päevas teeb üks naine kuni 300 lillekimpu, nädalas viiakse selliseid kimpe müügile aga 2300.

“Seelikuid“ ootavad kimbud

Müümata jäänud ja närtsinud kimbud saadetakse tagasi. Need harutatakse lahti, kasutuskõlblikud osad nagu niinest lehvid ja sisalist raamid lähevad taaskasutusse, ülejäänud surutakse prahikottidesse. Algul tundus tagasitulnud kimpude kuhi ehmatavalt suur, kuid veidi arvutades küündis see üldtoodangust kõigest 2-3 %-ni. Juba esimestel päevadel haarati meidki kaasa hoogsasse töötegemisse. Saime proovida nii gerberate traatimist, kimpudele „paberseelikute meisterdamist“, rooside pakkimist ja niinest lehvide keeramist, mis oli kimbu kujunduselemendiks. Algus oli uudne, huvitav ja ka eriline, sest meil Eestis seda tüüpi firmasid ei ole.

Esimese nädala lõpetuseks ootas kõiki praktikante reis Weimaris. Sinna sõitsime rongiga, kaasas õpetajad Anke ja Reinhard. Päev oli tihe ja kuulata, näha igal sammul palju. Alustuseks jõime kõik suure kruusi kohvi kenas tänavakohvikus, taustaks mängimas tänavamuusikud. Kuna Weimar on Goethe linn, oli enamus paiku selle mehega seotud.

Käisime vanalinnas, ajaloolises surnuaias, anglikaani kirikus, Ilmi pargis, sõime välikärust müüdatavat Weimari praevorsti mis pidi lausa kohustuslikult linnaekskursiooni juurde kuuluma. Nägime aukartustäratavalt kõrget hõlmikpuud, mis ulatus kolmekorruselise maja kõrgusesse ja haljasaladel õitsevaid uhkeid täakliililaid.

Pühapäev kulus Erfurdi vanalinnas ja suveniiripoodides uudistamisele. Tähelepanu köitsid pisikestest klombitud kividest lausa mosaiigina laotud tänavasillutis, vanad majad, imekitsad kõrvaltänavad ja suursuguste majade uhked reljeefidega fasaadid.

Taas esmaspäev ja teise praktikanädala algus. Veidi tuttavat tööd, gerberate traatimist, siis niinest lehvide keeramist mitmel erineval moel kuid järgmine päev üllatas meid hoopis uue tööga. Kleepisime keraamilistele loomadele kaunistuseks kunstlilli juurde, puistasime näpuotsaga sisalit selle kompositsiooni ümber ning pakkisime kogu tulemuse läbipaistvasse fooliumisse. Algus oli üsna köitev. Inglise, tibupojad, teod ja konnad said enda ümber küll lehti ja lilli. Kui kaunistamisele tulid keraamilised lehmad, oli kasutada jäänud kunstlillede varu jäänud üsna kesiseks ja ka fantaasia otsakorral. Kleepisime jääke ümber lehmade ja olime õhtuks üsna tüdinud.

Tiefthali küla, kus oli meie praktikakoht, tundus olevat ettevõtlike inimeste asula. Siin asus puukool, mille müügiplatsil me peale praktikapäeva lõppu taimevalikut uurisime, muidugi meie praktikakoha omanik proua Susanne Röhn. Tänu temale oli meil võimalik külla minna ka samas külas elavatele ja töötavatele kunstnikele. Skulptor Christian Pascholdi skulptuuridega kaunistatud siseõu ja studio oli muljetavaldav, tekstiilikunstnik Monika Besser tegi imepäraseid ja peenelt töödeldud tekstiilpilte ning tema abikaasa kloun Helmi oli meile lahkesti nõus pildistamiseks poseerima.

Nädala keskel avanes kogu meie praktikagrupile unikaalne võimalus saada ekskursioon kaasaegsesse Erfurdi krematooriumisse. Krematooriumi juures asus ka suur surnuaed. Seega oli järgnev pühapäev juba mõtetes paika pandud surnuaialhastusega tutvumiseks.

Praktikakohas enam nii mitmekesine ei olnudki kui väljaspool seda. Pakkisime roose, keerasime niinest lehve ja pöörasime aeg-ajalt igatsemaid pilke kimbutegijate poole. Tahtsime ka seda tööloiku oma kätega katsetada.

Jälle laupäev ja seekord ekskursioon Eisenach`i meid turvamas Elke ja Uwe. Vapustavalt ilus matkarada pöögimetsa all ja kaljude vahel Hohe Sonne tippu ning seejärel Wartburgi loss. Tahaksin uuesti käia seda nõiduslikku rada Hohe Sonne tippu, kuid füüsiliselt oli see päris väsitav. Rada tõusis 434 meetri kõrgusele. Pühapäev möödus nagu plaanitud suuremas osas surnuaias pildistades.

Uus nädal, mis oli viimane Saksamaa- ja praktikanädal, oligi alanud. Kuna töökohas keegi meile kimbutegemise võimalust ei näinud pakkuvat, nihkusime ise kimbutegijatele lähemale. Küsisime, et kas võib vaadata ja proovida. Saime valmis oma esimesed Saksamaa kimbud. Ühe päeva kulutasime veel lehve keerates, kuid edasi võisime juba täieõiguslikult kimbutegemises osaleda. Mis sellest, et meie ühe kimbu valmimisel oli sealsetel naistel neid valmis juba 5. Meie olime saanud oma praktikakohas kõik tööd ära proovida ja see oligi kõige tähtsam.

Esimene omatehtud kimp

Et näha ka ühe korraliku Saksa lillepoe elu, organiseerisime end ühe meie grupikaaslase praktikakohta. Uurisime sealset elu, sisustust, materjale ja valminud kimpe ning kaunistusi. Fotoaparaat klõpsis igal sammul. Tõenäoliselt segasime oma sebumisega ka sealset tööd, kuid kena müüjanna oli südamlilik, sõbralik, vastutulelik ning abivalmis. Suur tänu talle!

Viimase Saksamaa nädala õhtud olid täidetud küllakutsetega. Suurejooneline grilliõhtu Silke juures ning eriti südamlikuks kujunenud aiapidu Marko vanemate kodus tõid lausa pisarad silma.

Reede õhtu kulus kogu praktikaseltskonnal kotte pakkides ja kaaludes, et lennukile minekul ülekilosid vältida. Laupäeval veel viimane härra Mülleri hommikusöök. Seejärel pakkisime end koos kompsudega peremehe autosse kes meid rongijaama viis. Jälle sama tee mis esimesel päeval, kuid vastupidises suunas. Rongiga Frankfurdi ja sealt lennukiga Tallinna. Jälle sai kuulda ümbritsevaid inimesi eesti keeles rääkimas, mis oli mõnevõrra harjumatu kuid ometi nii kodune.

Muljetest pungil ja fotoaparaat pilte täis oli lausa rõõm uuesti tavaellu naasta. Olen õnnelik, et Leonardo projektis osaleda sain ja tänulik Räpina Aianduskooli projektijuhile ning saksa keele õpetajale kes meid selleks reisiks ette valmistasid. Palju tänu ka Erfurdi Berufsbildene Schule õpetajatele, et olime Saksamaal hoitud, kaitstud ja hellitatud.

Tiive Säre
2FK1